

ת"פ 19460/03/21 - מדינת ישראל נגד זיו טלהון אדנה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19460-03-21 מדינת ישראל נ' אדנה

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד הנאשם		זיו טלהון אדנה ע"י ב"כ עוה"ד רויטל קוצר

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.2.21 נכנס הנאשם לסניף בנק לאומי בנתניה כשהוא עוטה מסיכת בד רפואית על פניו וכובע קפוצ'ון מכסה את ראשו והחזיק בפתק שהכין מבעוד מועד ובו כתוב: "זה שוד, תזהרי לצעוק או לצרוח אם לא אני יורה לא צוחק. את כל הכסף לשקית". הנאשם ניגש לעבר טלרית שעבדה במקום, הניח על שולחנה תיק והוציא את הפתק מכיסו. הטלרית לחצה על לחצן החירום מבלי שהנאשם הבחין בכך ובמקביל עשתה כהוראתו ומילאה את התיק בשטרות, הנאשם אמר לה שתמלא עוד שטרות אחרת יפגע בה והיא עשתה כדברו. במהלך כל האירוע החזיק את ידו האחת בתוך כיס הקפוצ'ון, לאחר שהתיק התמלא בשטרות בסך של 6,400 ₪, נטלו ונמלט מהמקום. הנאשם רץ לעבר בניין סמוך, הסיר את בגדיו והשליך אותם ובהמשך רכש בגדים חדשים.

3. ביום 14.9.21 הציגו הצדדים הסדר דיוני, לפיו הנאשם הורשע במיוחס לו והופנה לתסקיר. בהמשך, על בסיס המלצת שירות המבחן, הצהירה המאשימה שתעתור לעונש שיקומי של מאסר בדרך של עבודות שירות ברף מירבי. הנאשם הופנה לממונה ונמצא כשיר לביצוע העבודות.

4. בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה תסקירים. כעולה מהם הנאשם בן 36, יליד אתיופיה, גרוש ואב לשניים, בעברו הרשעה אחת בעבירה של החזקת סכין, ניהל אורח חיים שולי והתמכרות, וצרך סמים ואלכוהול מגיל צעיר. הנאשם שוחרר ממעצר, שולב בהליך גמילה בקהילת "בית אביבה" ועבר בהצלחה הליך גמילה ארוך טווח. מדיווח שהתקבל מגורמי הטיפול בקהילה הנאשם גילה יכולות תפקוד והסתגלות גבוהות, ניחן במוטיבציה

טיפולית גבוהה והיווה דמות דומיננטית ואהובה בקרב המטופלים. לצורך מעקב אחר הליכי הטיפול נדחה הדיון מעת לעת, הנאשם השלים את הליך הגמילה, עבר להתגורר בהוסטל הקהילה, שולב בטיפול פרטני וקבוצתי ובקבוצת N.A, במשך תקופה ארוכה מוסר בדיקות שתן נקיות. הנאשם מתנסה בחיים עצמאיים, עובד כמלקט סחורה במחסן בבית שמש וכן יוצא לביקורים משפחתיים מדי סוף שבוע במהלכם נפגש עם ילדיו. הנאשם החל לשלם דמי מזונות ומצליח לקיים קשרים תקינים עם גרושתו וצפוי לצאת לחיים עצמאיים בזמן הקרוב.

5. ביחס לעבירה, קיבל אחריות מלאה וביטא חרטה. הנאשם הסביר כי ביצע את העבירה ממניעים כלכליים ולצורך מימון הסמים שבהם השתמש אז ותשלום חובות לגורמים שוליים. עוד תיאר אמפתיה כלפי עובדת הבנק, גילה תובנה לחומרת מעשיו ויכולת להסתכל באופן בקורתי על השלכות מעשיו עליו ועל משפחתו. שירות המבחן עמד בתסקירו על מאפייני אישיותו, קשיים בוויסות עצמי ובהפעלת שיקול דעת במצבי משבר ועל כך שניהל במשך תקופה ארוכה אורח חיים התמכרותי כרוני ומנגד להודאתו, השתלבותו החיובית בטיפול האינטנסיבי ושיתוף הפעולה המלא עם גורמי הטיפול, על כן סבור שהסיכון במצבו פחת אך קיים צורך בהמשך טיפול במטרה להפחיתו הפחתה נוספת ולייצב את מצבו. לפיכך המליצו לאמץ את הפן השיקומי-טיפולי ולהעמידו במבחן למשך 18 חודשים. עוד תבחן התאמתו להליך צדק מאחה (תכנית גפ"ן). חרף חומרת העבירות, סבורים שיש לאפשר לו להשקיע את כל כוחותיו בתעסוקתו ובהליך הטיפולי ולפיכך הומלץ להסתפק בענישה חינוכית בדרך של צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

6. ב"כ המאשימה, עו"ד מיכל מזור, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו שתוכננו בקפידה ועל מדיניות הענישה הראויה בעבירות של שוד בנק הכוללת עונשי מאסר המתחילים מ-15 חודשי מאסר. בצד זאת, מצאה לקבל את עמדת שירות המבחן כי יש מקום לחריגה מהמתחם נוכח שיקומו המוצלח אך סבורה שהעונש שהומלץ חורג לקולא ונותן משקל בלעדי לאינטרס האישי של הנאשם. לפיכך עתרה לגזור על הנאשם עבודות שירות ברף מירבי, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי לנפגעת העבירה וצו מבחן.

7. מנגד, עתרה ב"כ הנאשם, עו"ד רויטל קוצר, לאימוץ המלצת שירות המבחן במלואה. לדבריה מדובר במקרה חריג ובהליך שיקום ממושך ויוצא דופן של אדם לא צעיר מכור לסמים ואלכוהול, שלא הצליח בשום היבט של חייו והחליט לנצל בשתי ידיו את ההזדמנות שניתנה לו, סיים את הקהילה בהצלחה, נקי מסמים, משתף פעולה עם כל גורמי הטיפול, עובד וחזר לקשר תקין עם גרושתו וילדיו. על כן סבורה שיש לאפשר לו להקדיש את כולו להליך הטיפולי וריצוי עבודות שירות עלול לפגוע בהשלמת הליך שיקומו. עוד הגישה פסיקה התומכת בטיעוניה.

8. **הנאשם בדברו האחרון** הודה, בהתרגשות, על ההזדמנות שניתנה לו. לדבריו, הוא נכון לרצות כל עונש ומרגיש שזכה בחיים, שינה לחלוטין את כל אורחות חייו ומחוייב להליך הטיפולי. עוד הביע חרטה על מעשיו, והסביר שלא רצה לפגוע בטלרית, מבקש להתנצל בפניה ועד היום זוכר את עיניה המפוחדות.

דין והכרעה

9. המחלוקת העונשית בין הצדדים בתיק זה צרה מאד, המאשימה אימצה את המלצת שירות להעדיף את

האפיק השיקומי-טיפול וליהימנע מעונש מאסר אך מבקשת לגזור על הנאשם עונש שמאזן בין שיקולי הענישה ואינו נותן ביטוי רק לאינטרס הנאשם, לפיכך עותרת למאסר בן 9 חודשים בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. ב"כ הנאשם אינה מתעלמת מחומרת מעשיו אך סבורה כי נוכח הצלחתו היוצאת דופן של ההליך השיקומי יש לאפשר לנאשם להשלימו ולהתמקד רק בו ועל כן מבקש להסתפק בצו של"צ.

10. נקודת המוצא במקרה שלפנינו היא כי מעשיו של הנאשם חמורים וקשים והיה בהם כדי לפגוע בערכים המוגנים של שמירה על הסדר הציבורי, שלמות גופם ושלוות חייהם של העובדים במקום, תחושת הביטחון של הציבור ופעילות עסקית תקינה.

בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת השוד בהיותה עבירת אלימות קשה - אף במצבים בהם מבוצע השוד ללא שימוש באלימות פיזית ומבלי שימוש בנשק וקבע, כי טומנת בחובה פוטנציאל פגיעה קשה בשלומם ובתחושת ביטחונם של אלה העושים את מלאכתם ונותנים שירות לציבור, כמו גם בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של הציבור כולו. פקידי בנק או סוכני דואר מהווים "טרף קל" עבור השודדים המחפשים להשיג כסף קל. קורבנות השוד סובלים פעמים רבות מצלקות וחרדות כתוצאה מהאירוע (ע"פ 1167/21 טארק חוג'ראת נ' מדינת ישראל (31.5.2021); ע"פ 1702/16 מדינת ישראל נ' שושני (17.5.2016)).

11. חומרתה של עבירת השוד תלויה בנסיבותיה. "קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם. מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוהגת, תלויים, אפוא, בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו" (ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.6.2014)). בענייננו, הנאשם תכנן את מעשיו בקפידה, לא הסתפק בכסף שקיבל ומילא את תיקו ואיים על הטלרית כי תוסיף כסף אחרת יפגע בה. הנאשם אמנם לא עשה שימוש בנשק קר או חם, אך ביקש באמצעות תוכנו המאיים של הפתק ("אם לא אני יורה") שהגיש לפקידה בצירוף הכנסת ידו לכיס במהלך השוד, להחזות כמי שאוחז בנשק המוכן לתפעול. נקל לשער את הפחד שאחז בפקידה אל מול התנהלותו המאיימת, לא בכדי נחרט בזכרוננו של הנאשם מבטה המפוחד במהלך השוד.

12. מדיניות הענישה הנוהגת במקרי שוד דומים לפי סעיף 402(א) לחוק כוללת, על דרך הכלל, עונשי מאסר בפועל, כשנראה שבשנים האחרונות, עקב נפוצות התופעה וקלות ביצועה, חלה מגמת החמרה ברמת הענישה. המקרה שבפנינו אכן חריג בנסיבותיו. הנאשם, שניהל מגיל צעיר אורח חיים שולי, השתמש בסמים ואלכוהול, לא עבד ולא הצליח לקיים חיי זוגיות, אחז בחוזקה בשתי ידייו בהזדמנות שקיבל, שוחרר לחלופת גמילה, עבר הליך טיפולי ארוך ומוצלח, שינה את דפוסי חשיבתו ואת דרכי התנהלותו. מהתסקירים ומדבריו הכנים במעמד הדיון ניתן ללמוד כי האדם שביצע את השוד שונה בתכלית השינוי מהאדם שעומד בפנינו היום, גמול, מאמין בעצמו ומחוייב להליך שיקומו. **נתונים אלו מעידים על פוטנציאל שיקומי ממשי המאפשר חריגה מהמתחם בהתאם להוראות סעיף 40ד(א) לחוק.** עם זאת, וכפי שעולה מהתסקירים, הנאשם מצוי בעיצומו של ההליך השיקומי ועליו להתמיד בו כדי להשלימו.

13. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים, לרבות חומרת המעשה ונסיבות הנאשם, אני סבורה שהמלצת שירות המבחן לצו של"צ אינה מאוזנת ואינה מידתית, ומעניקה משקל בלעדי לאינטרס האישי של הנאשם. על הנאשם

שיצא לחיים עצמאיים, עובד ומתפקד, להוכיח שיש בו את הכוחות והחוסן לרצות עונש שמשיב לו ולו במעט על גמולו, לצד המשך שילובו בהליך טיפולי (למקרים נוספים שבהם הוטל עונש שיקומי של עבודות שירות בעבירות שוד ראו: ע"פ 5611/16 **נועם סלב נ' מדינת ישראל** (18.7.2017); ע"פ 9094/12 **איתן טפסאי נ' מדינת ישראל** (28.4.2013); ע"פ 1511/15 **אייל בן יאיר נ' מדינת ישראל** (7.7.2015); ת"פ (מח-מרכז) 50148-03-19 **מדינת ישראל נ' גבטה**). יחד עם זאת, אתחשב בו ואגזור עליו עונש מתון של עבודות שירות. בדבריו לעונש ביקש הנאשם לבצע את עונשו בסמוך למקום מגוריו, הממונה על עבודות השירות אכן התחשב בו, ועל כך מסורה לו תודתי. עוד אשית על הנאשם פיצוי למתלוננת ואמנע מהטלת קנס תוך התחשבות במצבו הכלכלי.

14. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות**, במקום העבודה: מרכז יום לקשיש בבית שמש, הנאשם יבצע את העבודות בימים א'-ה' במשך 6.5 שעות עבודה יומיות. על הנאשם להתייצב לקליטה והצבה ביום 26.1.23 בשעה 08:00 במשרדי הממונה בבאר שבע.
- ב. הנאשם מזהר כי אם לא ישתף פעולה עם הממונה ניתן להמיר את העבודות במאסר ממש.
- ג. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.
- ד. 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירות רכוש או אלימות מסוג עוון.
- ה. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים החל מהיום. הנאשם מזהר בחובת שיתוף פעולה וכי אם לא יעשה כן, ניתן יהיה לבטל את הצו ולגזור עליו עונש אחר תחתיו.
- ו. ₪ 2,000 פיצוי למתלוננת. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.23, ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

עותק מהחלטתי יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ג, 18 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.